

گفت‌وگوی صبا با کارگردان فیلم سینمایی «اتاقک گلی»

بزرگترین قاضی مردم هستند

آبادر حین نگارش فیلمنامه نظرات و پیشنهادهای نیز در اثر منظور شد؟

مثلاً سه نفره کارگردان، نویسنده و تهیه‌کننده در نگارش دخیل بودند و بخاطر اینکه هر سه در ایندولوژی و روند داستان به یک اتفاق نظر واحد رسیده بودیم مابقی کار به پیشنهادها و اصلاحات در پرداخت گذشت نه اینکه مخالفتی نبود، چرا بود، اما مخالفت هاهمه راهگشا و کارساز بودند. از نظر من اگر قرار بود که هر سه نفر مان هم نظر بودیم اصلاً نیازی به جلسه گذاشتن و صحبت کردن نبود.

بیشتر به کار تیمی عقیده دارید یا تک نفره؟

با اینکه معتقدم در سینمایی ایران نویسندگانی وجود دارند که کار یک تیم شش نفره فیلمنامه نویسی در هلیوود رایج است، اما به هر حال برای پرداخت همه جنبه‌ها به یک موضوع، بهتر است موضوع از منظرهای متفاوت پایش شود. از طرفی یک فیلمنامه نویسی برای نگارش یک اثر لازم است تمام امکانات و رفاه در معیشتش فراهم باشد، تا کاملاً خود را در اختیار دنیای داستان قرار دهد و با آزادی کامل قلم فرسایی کند. با دغدغه اجاره خنک و... نمی‌شود فیلم نامه خوب نوشت. فیلمنامه از ارکان اصلی فیلم است اگر مشکل نویسندگان حل نشود حال سینما خوب نمی‌شود. پس برای داشتن سینمای خوب، باید مشکلات این هنرمندان را کاملاً مرتفع کرد.

اثر بعدی محمدعلی عسگری، در چه ژانر و سبکی است؟

یک فیلم قصه گویا حال و هوای اصیل ایرانی، راستش خیلی اهل کله معلق زدن نیست. اثری که همه مخاطبان را بخود همراه کند و دلچسب باشد.

تا این جای جشنواره، عمده آثاری که از کارگردان اولی‌ها در جشنواره فجر اکران شده است، تقلیدی از فرم‌های تکراری کارگردان‌های قبلی بوده است که گاهی هم تلفیق شده است مانند تلفیق سبک سینمایی فرهادی با محمد گلرنگ و یادداشت نویسی از محمد حسین مهدویان و... اثر شما می‌تواند مدعی باشد که مولفه‌های خاص به خود را دارد؟

به نظر من اتاقک گلی ممکن است این تصور را به اذهان متبادر کند که تلفیقی از سبک مجید مجیدی را با سیدرضا میر کریمی خواهند دید، اما این گونه نیست، چرا که این سبک و نوع نگاه من به سینماست که در بخش‌هایی ممکن است وام‌دار از این کارگردانان بزرگ هنری باشد. اما مشخصاً تفاوت‌های عمیقی هم هست که امیدوارم از نگاه مخاطب پنهان نماند. اتاقک گلی یک فیلم به شدت پر از تکاپوست. در نهایت اول، وسط و آخر هر اثری نظر تماشاگر مهم است. صاحبان اثر اگر کاربلد باشند در خلال تولید و بخش اثر باید همه حرف‌های خود را در فیلم بزنند بعد از این و یا قبل از آن هیچ اهمیتی ندارد. مردم بزرگترین و درست‌ترین قاضی برای قضاوت درباره اثر هستند.

در ساخت آثاری در ژانر تاریخی و جنگی چه آسیب‌هایی ممکن است دامن‌گیر صاحب اثر شود؟

سوژه جدید یا قدیم خیلی تفاوت ندارد، مهم این است که سوژه از یک زاویه جدید و در فرمی جدید شکل بگیرد. نه تکرار حرف‌هایی که گفته شده یا نماهایی که دیده شده است. در واقع باید طوری کار کرد که اگر مدتی کار نکردید جای خالی‌تان در سینما حس شود.

شرایط اخیر تحریم هنرمندان و انتقادات به شرکت در جشنواره در کارتان اختلالی بوجود نیاورد است؟

برایم مهم نیست، ترجیح می‌دهم درباره این موضوعات مشخص حرف نزنم. این جشنواره نه دوره اولش است و نه آخرش. در شرایط سخت و بد اقتصادی هستیم اما مسیر رفع مشکلات اقتصادی و... تعطیلی جشنواره نیست. مردم ولی نعمت هر حکومتی هستند، چرا که حکومت هر چه که دارد از مردم است.

محمدعلی عسگری که کارگردانی اول سینمایی بلند خود را در جشنواره چهل و یکم تجربه می‌کند، پیش از این در فیلم‌هایی چون تنگه ابوغریب از بهرام توکلی، محمد رسول‌الله و خورشید از مجید مجیدی، قصر شیرین و نگهبان شب از سیدرضا میر کریمی، سریال سرزمین کهن از کمال تبریزی و... به عنوان دستیار کارگردان حضور داشته است.

فعالیت هنری محمدعلی عسگری چطور آغاز شد تا به کارگردانی و فجر رسید؟

ریشه هنری من از تئاتر شروع شده است بعد از کارگردانی و نویسندگی ۴۰ اثر نمایشی به سینما آمدم و در پیشگاه هنرمندان زیادی دستیار کارگردان و برنامه‌ریز بوده‌ام. هنوز هم تئاتر برایم هنری قابل ستایش و تحسین است و به تماشای آن می‌نشینم، اما مدیوم فعالیت‌ام را به خاطر کثرت مخاطب سینما انتخاب کرده‌ام.

ژانر و سبک کاری کارگردانی‌تان چیست؟

بیشترها علاقه‌مند به فضای سینمایی تاریخی و جنگی بوده‌ام همان‌طور که بیشتر تجربه‌های کاری من در همین ژانر است. به این معتقدم که در هر فضا و سبکی که کار می‌کنم نگاهم به موضوع از لحاظ فرم و زاویه دید، جدید باشد.

در واقع معتقدم کارگردان در هر ژانری که فعالیت می‌کند مهم آن است که تجربه نو و جدیدی را برای خود و مخاطب رقم بزند. فیلم اتاقک گلی تلفیقی از ملودرام عاشقانه و سینمای جنگ است. عاشقانه‌ای که در پیش زمینه عملیات مرصاد ساخته و پرداخته شده است. البته تمام این حرف‌ها و نظرها پاورقی‌هایی است که به فیلم لاحق و پیوست می‌شود، درحقیقت این فیلم است که در نمایش باید حرف‌های خود را بزند تا جایگاه خود را نزد مخاطب عام و خاص پیدا کند.

فکر می‌کنید در اتاقک گلی آنچه که رویای شما از کارگردانی بوده برآورده شده است؟

حتماً به آنچه که دل‌م می‌خواست نرسیدم. اگر مدعی باشم رسیده‌ام دیگر باید با هنر خدا حافظی کنم، هنر محدودیت ندارد و هنرمند باید خود را همواره در مسیر احساس کند چرا که قله‌ای برای هنر نمی‌توان تصور شد. همان‌طور که آگاهی، دانش و تجربه محدود نیست به همین دلیل هیچ هنرمندی نمی‌تواند ادعا کند به آنچه که می‌خواسته رسیده است. یک سینماگر حرفه‌ای با رشد پیشرفت‌های فنی سینما در هر مرحله فوق‌های تازه و دست نیافته جدیدی را پیش روی خود می‌بیند. هنر سینما هنری است که پیوسته در حال تکامل و شکل گرفتن است.

فیلمنامه اتاقک گلی به شما پیشنهاد شده است؟

بله، یک سال و نیم پیش طی یک طرح چندین صفحه‌ای به من پیشنهاد شد وقتی این طرح را هم سه‌و‌ب‌موضوعات زمینه‌ای خود دیدم، با عوالم دیگر، تهیه‌کننده و نویسنده به گفتگو نشستیم.

سمیه نجفی خاتونی - «اتاقک گلی» به کارگردانی محمد عسگری، تهیه‌کنندگی داود صبوری و نویسندگی پدram کریمی است. این فیلم روایتی ز نانه از عملیات مرصاد و درباره نجات یک دختر کرد از دست منافقان توسط بچه‌های لشکر ۲۷ محمد رسول‌الله (ص) است که داستان ز نانه را که در یک اتاقک گلی گرفتار می‌شوند را بازگو می‌کند. تورج الوند، آناهیتا افشار، تینو صالحی، فریدون حامدی، هادی شیخ‌الاسلامی، سعید دشتی و سعید زارعی و... در «اتاقک گلی» به ایفای نقش می‌پردازند. دیگر عوامل فیلم عبارتند از: مدیر فیلمبرداری: فرشاد محمدی، چهره بردار: شهرام خلیج، طراح صحنه: محسن خداپنجه‌چی، طراح لباس: فاطمه صفری، تدوین: میثم فلاح، صدابردار: بهمن اردلان،

مهدی فیض مندیان، آهنگساز: حبیب خزاعی فر، جلوه‌های بصری: حسن نجفی. این فیلم محصول مشترک بنیاد شهید و امور ایثارگران، بنیاد فرهنگی روایت فتح، موزه ملی انقلاب اسلامی و دفاع مقدس است که در بخش سودای سیم‌رغ چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی فیلم فجر روز چهارشنبه (۱۹ بهمن) برای اصحاب رسانه و منتقدان اکران شد.

